

kommer udenom at yde Brændselshjælp ogsaa i andre Vintre, og vi ønsker derfor at gøre Hjælpen permanent. Vi kunde, da vi alligevel foreslaar Taksterne forhøjet, være gaaet den Vej at lægge Brændselshjælpen ind i de højere Takster, men det har vi ikke gjort, vi foreslaar netop en Brændselshjælp paa 75 Kr. og 50 Kr. for at præcisere, at det er en særlig Hjælp, og det fremgaar ogsaa af den særlige Maade, hvorpaa vi ønsker Brændselshjælpen fordelt. Vi skelner ikke imellem gifte og ugifte og ikke imellem, om vedkommende er berettiget til at faa een eller to Portioner Aldersrente, men derimod mellem, om de vedkommende har Husstand eller ikke Husstand, uden Hensyn til, om de er gifte eller ugifte. Hvis de har Husstand, erkender vi, at deres Kaar er ens med Hensyn til Adgang til Brændselshjælp, saa maa Understøttelsen være den samme, vi gør det ogsaa af Hensyn til, at Understøttelsen til de ugifte nu en Gang er satsaa ringe, som Tilfældet er i den gældende Lov.

Den næste Ændring drejer sig om Taksterne og hviler paa Ministerens oprindelige Forslag om Aldersrente. Taksterne for København er de samme som i Ministerens Forslag, men noget højere end de, som er gældende nu. For Provinsbyernes og Landets Vedkommende har vi valgt Ministerens højeste Takst. Jeg skal ikke nævne Eksempler, jeg nævnte dem ved Forelæggelsen af Lovforslaget og skal derfor ikke trætte det høje Ting dermed nu. Vi ønsker ogsaa med Hensyn til Taksterne en anden Fordeling end i den gældende Lov, hvorefter Stor-København omfatter København, Frederiksberg og Gentofte. Vi fra vor Side ønsker at udvide Stor-København og har derfor taget Taarnby og Gladsaxe samt Lyngby og Taarbæk Kommuner med. Det er af Hensyn til, at det nu en Gang er uheldigt, at Kommuner, der ligger nær op ad hinanden, og som har omtrent den samme Slags Bebyggelse, har forskellige Takster. Endvidere ønsker vi, at de højeste Takster skal gælde i de tre store Byer Odense, Aarhus og Aalborg. For Købstædernes Vedkommende har vi ingen Forandring gjort med Hensyn til Fordelingen; vi har altsaa bevaret den Grænse, der er sat for Landsbyer og Flækker med bymæssig Bebyggelse, som derved kommer ind under Købstæder. Jeg har ganske vist tidligere sagt, at det var en ganske vilkaarlig Grænse, men vi har ikke været i Stand til at finde nogen bedre, og den højtærede Minister har jo ogsaa i sin Tid lovet at overveje dette Spørgsmaal. Jeg vil gerne gøre

opmærksom paa, at der i Lovforslaget staaer: „Landkommuner og Flækker med bymæssig Bebyggelse, der den 1. Januar 1922 havde over 2 000 Indbyggere“, men „1922“ er en Trykfejl for 1924. Naar vi har valgt det sidste Aar, er det, fordi denne vilkaarlige Grænse jo bliver mere uretfærdig, jo længere man gaar tilbage i Aarene. Hvis man gaar tilbage til den sidste Folketælling, finder vi den for uretfærdig; det gælder om at føre den saa stærkt op til Nutiden som vel muligt.

Det tredie, vi foreslaar, drejer sig om 25 pCt. Forhøjelsen af Taksterne for de enligt stillede, naar der er særlige Forhold til Stede. Efter Ministerens sidste Fortolkning kan alle, der en Gang har været gift, uanset hvornaar dette var, faa dette 25 pCt. Tillæg under særlige Forhold. Denne Fortolkning har været i høj Grad paakrævet, fordi Taksterne for de ugifte nu en Gang er blevet for smaa i den nye Lov; derfor er den kommet. Ifølge Alderdomsforsørgelsesloven oppebar et Ægtepar gennemsnitlig 40 pCt. mere i Understøttelse end enligt stillede. Efter Aldersrenteloven er Forskellen 100 pCt. mellem Understøttelsen til enligt stillede og Understøttelsen til Ægtepar. Ægtepar paa Landet faar saaledes 600 Kr., medens enlige Kvinder paa Landet faar 300 Kr. Vort Ændringsforslag gaar ud paa at lovfæste Ministerens Fortolkning. En Fortolkning kan jo altid ændres, det har vi saa ofte set. Vi ønsker at lovfæste den indførte Praksis: at Bestemmelsen om de 25 pCt. gælder for enligt stillede, der har været gift. Og vi ønsker samtidig at udvide dens Omfang, saaledes at den kommer til ogsaa at omfatte de enkelte, der ikke har været gift. Jeg har haft Lejlighed til at se en Statistik med Hensyn til disse, og af denne fremgaar det, at i en By er Forholdet mellem Enker og Enkemænd og andre ugifte saaledes, at af 614 enligt stillede har de 77, altsaa et forholdsvis ringe Antal, ikke været gift. Vi finder, at Retfærdighedshensynet byder at tage disse med, saa at de fremtidig, naar særlige Forhold er til Stede, kan opnaa samme Begunstigelse som de gifte.

Den fjerde Ændring, vi foreslaar, er en Tilføjelse til § 5, gaaende ud paa, at Renten skal stige hvert 5te Aar med 10 pCt. Det er ikke noget nyt; vi har stillet det Forslag tidligere. Efter Loven ydes der lige meget til de gamle, hvad enten de er 65 eller 80 Aar, for saa vidt vedkommende er begyndt at nyde Aldersrente ved 65 Aars Alderen. De gamle kan ikke forstaa, at de skal have lige meget uanset deres Alder, og det er